

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 11 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, declarat de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului

Zlotea Gheorghe Ion, născut la 30 noiembrie 1968, originar și domiciliat în s.Sălcuța, r-nul Căușeni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.11.2014 - 11.06.2015,

2. Instanța de apel: 09.07.2015 - 29.10.2015,

3. Instanța de recurs: 11.01.2016 - 17.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 11 iunie 2015, Zlotea Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 4 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Căușeni din 21 noiembrie 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Zlotea Gheorghe, în noaptea de 19 spre 20 august 2012, în jurul orei 01.00, a sustras pe ascuns de pe imașul din s.Ștefanești, r-nul Căușeni, o vacă mulgătoare care-i aparținea cet.Acatrini Angela la prețul de 13000 lei, o vacă și o juncă care-i aparținea cet.Ureche Iurie la prețul total de 20000 lei, pricinuindu-i astfel părților vătămate o daună materială considerabilă.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Zlotea Gheorghe în beneficiul părților vătămate Acatrini Angela a prejudiciului material în sumă de 13000 lei și în beneficiul lui Ureche Iurie a prejudiciului material în sumă de 20000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, indicînd că nu a comis infracțiunea incriminată, iar la urmărirea penală a fost influențat psihic și fizic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, a fost respins apelul inculpatului, ca fiind nefondat.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de

vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția lui Gh.Zlotea în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, care se confirmă prin probele prezentate de către partea acuzării, și anume declarațiile părților vătămate A.Acatrini, I.Ureche, a martorilor S.Ceban, I.Gogu, V.Talmazan, V.Arnaut, S.Midoni, V.Șveț, S.Sîrbu și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 20.08.2012, de reconstituire a faptei la fața locului din 26.12.2012, de confruntare dintre inculpat și martorul S.Ceban.

Prin urmare, instanța a menționat că nu există date ce ar diminua valoarea probantă a declarațiilor părților vătămate și a martorilor, și nu există motive de achitare a inculpatului.

Astfel, instanța de apel a conchis că sentința este una legală întemeiată fiind corect și obiectiv apreciate probele cauzei, care dovedesc incontestabil vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Nefondate a considerat instanța motivele inculpatului referitor la faptul că a fost influențat psihic și fizic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina, deoarece, conform ordonanței din 19.10.2015, s-a dispus neînceperea urmăririi penale cu clasarea procesului penal în privința colaboratorilor de poliție IP Căușeni pe faptele invocate de către Gh.Zlotea din lipsa faptei infracțiunii. Instanța a apreciat declarațiile inculpatului la acest capitol, ca o metodă de apărare și eschivare de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, se caracterizează negativ și corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința acestuia poate fi atins numai prin numirea pedepsei cu închisoarea.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul B.Druță în numele inculpatului Gh.Zlotea care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat; instanțele de judecată la adoptarea hotărîrilor, nu au luat în considerație declarațiile inculpatului că a fost influențat psihic și fizic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina, fiind depusă plîngere la judecătorul de instrucție în temeiul art.313 Cod de procedură penală; nu s-a ținut cont de faptul că declarațiile părților vătămate și a martorului V.Șveț sînt contradictorii, astfel că lipsesc probe pertinente, concludente și utile ce ar demonstra vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor nominalizate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportînd normele nominalizate la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, iar reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă că Gh.Zlotea a săvîrșit furtul bunurilor materiale ale părților vătămate, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, nu pot fi reținute, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului prin faptul că, acuzarea a prezentat suficiente probe care cert dovedesc vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate, și anume declarațiile părților vătămate A.Acatrini, I.Ureche, a martorilor: - S.Ceban, care a confirmat faptul că inculpatul Gh.Zlotea i-a adus două bovine și i le-a propus să le procure, dînsul nu a cunoscut că vitele sînt furate și i-a spus că se va achita cu el după ce va vinde carnea; - I.Gogu, V.Talmazan, V.Arnaut, care au relatat că inculpatul la urmărirea penală a recunoscut vina și a acceptat să plece la fața locului la reconstituirea faptei, precum și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 20.08.2012, de reconstituire a faptei la fața locului din 26.12.2012 cu participarea părților vătămate și a inculpatului, din care rezultă că acesta din urmă a recunoscut vina, a arătat concret locul de unde a sustras bovinele și a relatat cu lux de amănunte împrejurările în care a comis furtul bovinelor și le-a dus în pădurea din apropierea s.Cîrnățeni, r-nul Căușeni, unde la telefonat pe S.Ceban, căruia i le-a vîndut, pentru care ultimul urma să se achite cu el după realizarea cărnii, procesul-verbal de confruntare dintre inculpatul Gh.Zlotea și martorul S.Ceban.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului, precum că inculpatul la urmărirea penală a fost maltratat de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina în cele incriminate, deoarece din materialele cauzei rezultă că inculpatul, fiind asistat de către avocatul A.Brigai, a participat benevol la toate operațiunile legate de urmărirea penală, a recunoscut sustragerea bovinelor și nu a comunicat nici apărătorului său, nici organelor de drept, precum că este influențat psihic sau fizic de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina. Mai mult, această versiune a inculpatului a fost verificată de Procuratura r-lui Căușeni și nu a fost stabilită, fapt confirmat și prin ordonanța din 19.10.2015 privind neînceperea urmăririi penale în privința colaboratorilor de poliție, din lipsa faptei infracțiunii.

Colegiul penal remarcă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel, iar instanța de recurs poate interveni în soluția instanței de apel, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce ține de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cauză, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul - art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care a dus la respingerea apelului inculpatului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținând prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul B.Druță în numele inculpatului Gh.Zlotea și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Zlotea Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 în cauza penală în privința lui Zlotea Gheorghe, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 16 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu